

Per la salut de la República!

La Generalitat s'incauta de l'Ordre públic a tot Espanya

Ha estat suspesa la Constitució, i transitòriament l'Estatut de Catalunya s'aplica a tota la República. - Les forces dels Mossos de l'Esquadra han entrat a Madrid i dominen la situació

Quina mala sombra!

La veritat sobre el 14 d'Abril

El govern català no perd la serenitat

Quan el dia 14, dimarts de la setmana passada i commemoració de la proclamació de la República Espanyola, es varen rebre a Barcelona les primeres notícies dels fets ocorreguts a Madrid durant la desfílada per la Castellana, hom pensà que es tractava de notícies destinades a l'exportació. Quan, però, hom va veure que l'endemà les notícies es complicaven, el Govern de la Generalitat va comprendre que a causa dels contingents no haurien pogut passar la frontera i que evidentment anaven destinades al consum interior i, per tant, havien d'ésser certes, i es va reunir per prendre acords.

Per tal de comprovar abans de tot si aquelles greus notícies eren certes, va demanar comunicació amb el Ministeri de la Governació. La resposta fou categòrica. No hay comunicació, digué la veu de la senyoreta, que per l'idioma usat comprengueren els consellers que no era La Veu de Catalunya i que, per tant, no es tractava de fer demagògia de dretes, sinó que la cosa era certa.

No hi havia comunicació! Què passava, doncs, a Espanya? El senyor Espanya, en sentir-se al·ludit, suggerí que, si no hi havia comunicació, era precis queixar-se al Ministeri de Comunicacions. Potser es tractava d'una simple avaria. I demanà personalment el ministre de Comunicacions.

—¡Ya le he dicho que no hay tal comunicació!

—El ministre, el ministre de Comunicacions, demano.

—Ya no hay comunicaciones ni ministros. ¿No sabe usted que es el 15 de abril?

—Sí, i què?

—Que ayer era el 14 y fué proclamado...

—¡Uí, quina pooooor!!

—No home, no! Miri-se'l a contrallum i veurà que no n'hi ha per tant!

—No home, no! Miri-se'l a contrallum i veurà que no n'hi ha per tant!

—No home, no! Miri-se'l a contrallum i veurà que no n'hi ha per tant!

les repartireu en vol a vela. Bar-rera!

—Present.

—Vós reunireu els comitès de vaga i els direu que per vèncer la contrarevolució cal que ordenin als comitès de vaga de Madrid que es declari en treball intensiu i revolucionari. Cal sabotjar la contrarevolució! Espanya!

—Maneu!

—Vós ja m'esteu traspasant, de pressa i corrents, l'Ordre públic de tot Espanya a la Generalitat. Que us ajudi en Closes.

—I de la Constitució, què en fem?—preguntà el senyor Lluhi.

—Naturalment, suspesa temporalment i, de moment, regirà a tot Espanya l'Estatut de Catalunya. Després, ja veurem què acorda el nostre Parlament.

I, apa! Tots a treballar! I ah, Esteve! Envieu un propi a en Nicolau, que no deixi sortir un cèntim del Banc d'Espanya!

—Que en farem el Banc de Catalunya?—preguntà amb gran es-

verament el senyor Martí Esteve.

—Nooo! —contestà lacònicament i enèrgica el senyor Companys.

I amb aquesta seguretat, començà el Govern de Catalunya a treballar desesperadament per la seguretat de la República.

Setze hores de contrarevolució

Trobant-se interrompudes les comunicacions amb Madrid, tallats el telèfon i el telègraf i plena de paràsis la ràdio, hem hagut de recórrer al vell sistema de la carta i hem contractat el servei amb l'únic diari que encara lliura el Brussel·les, i que en les actuals circumstàncies és l'únic que pot tenir alguna utilitat.

Heus ací el que ens diu el senyor A.:

16 de abril.

Muy señor mio y de mi mayor

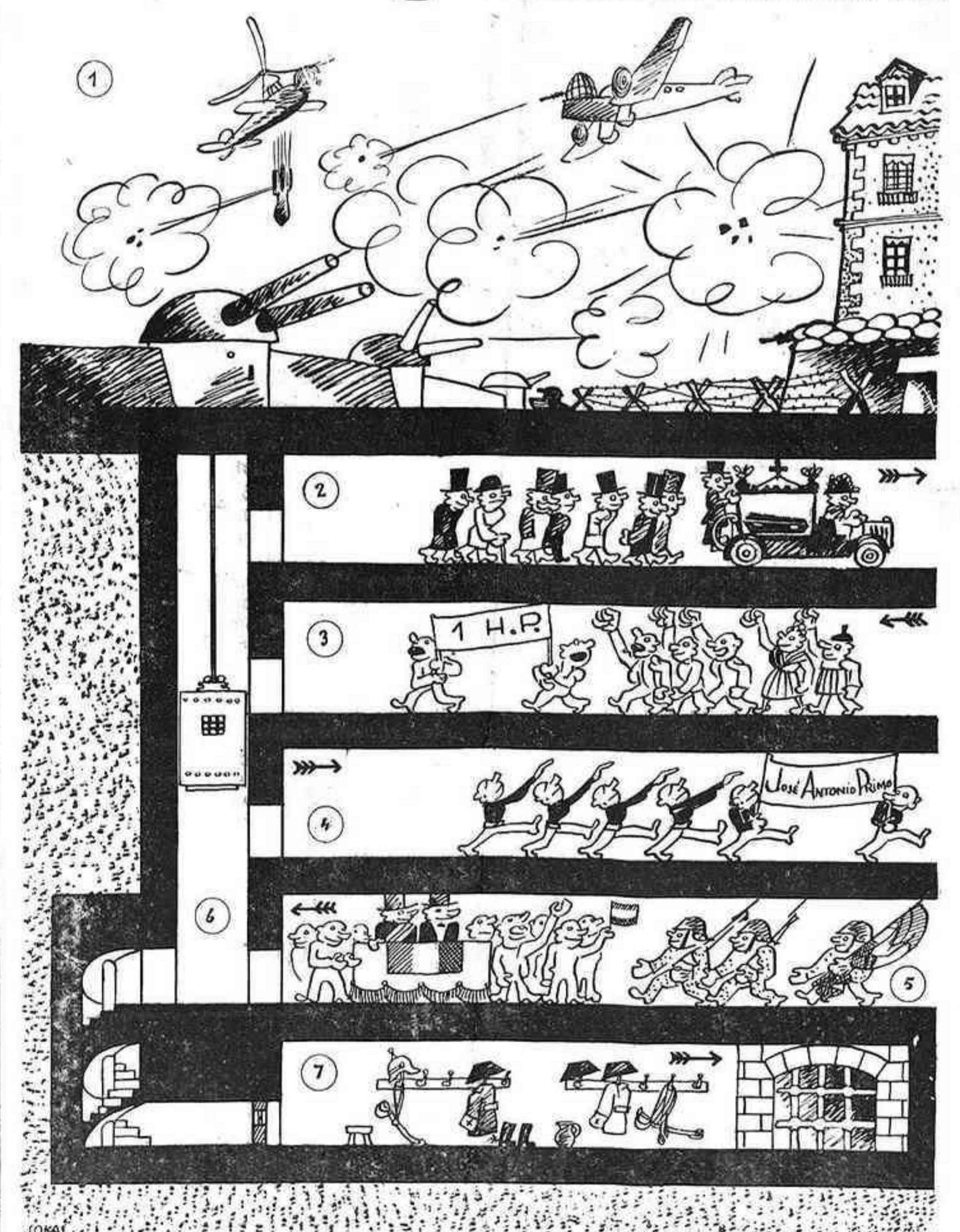
consideración: Razones de prudencia y precaución que el lector advertirá desde luego, obligaron a la víspera al cronista a ser muy parco en la exposición de juicios y noticias con relación a los sucesos agradables que pueden devolver la paz y nuestros Soberanos a España, pero hoy podemos ya dar la buena nueva a esa ciudad que la tiene ya entre Gracia y San Gervasio y esperamos que, a no tardar, hanse de instaurar también las instituciones tradicionales en la ciudad mediterránea y condal.

Hoy mando la carta a esa con un propio, que no he pagado para no despertar sospechas, y espero que a su vuelta le darán para mí dinero, aunque sea ruso, que bien lo nacionalizaremos.

Gracias a Dios, podemos decir que la contrarevolución ha triunfado en toda la línea y que el movimiento va extendiéndose por toda España en telegrama circular.

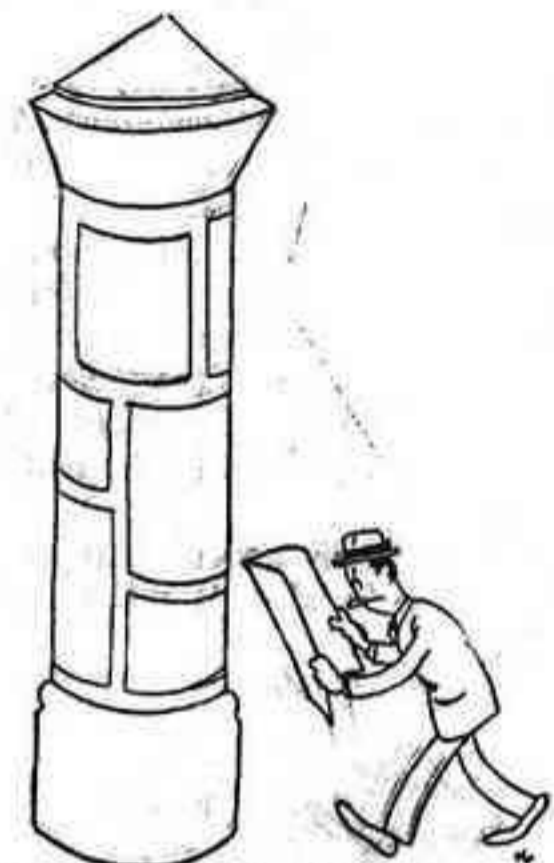
(Segueix a la pàg. 4, rol. 1.)

La línia Maginot de Madrid

Vista en secció dels plànols de la línia Maginot que El BE NEGRE proposa que es construeixi al Passeig de la Castellana de Madrid per tal de contribuir a la lluita contra l'atur forçós i a l'atur forçós de la lluita entre els germans d'Ibèria. Hom remarcarà l'oportunitat de la construcció d'aquestes obres de defensa per la celebració d'actes que pugnin ferir, o matar, susceptibilitats.

- 1. Passeig actual destinat als diversos actes de reconciliació nacional segons l'estil de l'època.
2. Galeria subterrània especial per enterraments en els quals amb un mort n'hi hagi prou.
3. Galeria destinada a rebre la pressió del carrer.
4. Galeria per a manifestacions intempestives.
5. Galeria especial per als actes commemoratius sense traques valencianes.
6. Ascensor per veure si hi ha manera de sortir-ne.
7. Obra de defensa de la República.

NOTICIES DEL FRONT Llegint: —... i topà amb una columna enemiga...

Sota el regne del misteri

Les eleccions clandestines

Fins a nosaltres arriben notícies de tanta gravetat que, malgrat la discreció obligada en aquests casos, creiem complir amb el nostre deure revelant-les al públic.

Segons els nostres informadors, sembla que en certs medis existeix el propòsit de celebrar diumenge vinent unes eleccions en tot el territori de la República. Malgrat les precaucions que han estat preses per evitar que la notícia trascendis al públic, sembla que es tracta d'unes eleccions clandestines per a elegir el President de la República.

Per tal de confirmar aquests rumors, varem destacar un dels nostres redactors readmesos perquè fes les diligències del cas. Visità, en primer terme, el Secretariat del Front d'Esquerres de Catalunya. Allí va trobar el senyor Rouret, que tot era fer xiu-xius a l'orella del senyor Peipoc.

—Escolti — digué l'enviat d'El BE NEGRE —, es veritat que diumenge hi ha eleccions?

—Com ho ha sabut? — respongueren a l'unison els delegats del Comitè d'Enllaç.

—Home, veurà... — féu, modestament i expressivament el nostre redactor.

—No se us pot amagar res! — digué el senyor Rouret. — Sí; fem eleccions. I a vós què us importa?

—Poca cosa... Com que només sóc elector...

—Així, la cosa ja està esbombada?—digué, al seu torn, en Peipoc, tornant-se groc de ràbia.

—Sí. La cosa està esbombada. Malgrat tots els misteris, la discreció, la dissimulació de què han estat voltades aquestes eleccions de compromissaris no es podrà evitar que el poble se n'assabenti i que alguns ciutadans portin la seva tafaneria fins al punt d'anar a votar, diumenge vinent.

El silenci dels diaris polítics, dels propagandistes, l'absència de cartells i de mitings electorals haurà servit per ben poca cosa. La Democràcia catalana està en marxa. Ningú no la deturarà.

De totes maneres, a darrera hora se'ns acut un dubte: no podria ésser que aquestes eleccions estiguessin anunciades per al 26 de maig del 1937?

Aleshores, tot s'explicaria...

A la S.D.N.

Ginebra, 21. — El Consell de la Societat de les Nacions s'ha reunit, en sessió solemne i ha acordat felicitar el Comitè dels Tretze, el Comitè dels Divuit, el Comitè dels Cinc, el sub-Comitè de Tècnics, el Comitè de Juristes i, en fi, tots els Comitès que amb resultats tan brillants han contribuït a solucionar el conflicte italo-etiòpic.

S'ha acordat també veure amb satisfacció l'avenç de les tropes italianes i la pròxima caiguda d'Addis Abeba amb la qual cosa es podrà donar per acabat aquest enutjós diferent que tant ha preocupat l'organisme ginebrí.

Ha estat promesa al Negus una plaça de majordom del nou Palau de la Societat de Nacions, sempre que aquest palau no sigui destinat a fabrica de municions, tal com proposen alguns idealistes pràctics.

Asos de la diplomàcia

Després de l'èxit obtingut en el miting de la plaça Monumental, on el senyor Puig i Ferrer, tot volent defensar el senyor Decàs va obtenir l'èxit que hom recorda, es va veure clar que l'home més indicat per representar el Govern e la Generalitat als actes de Bilbao en honor de Macià, no podia ésser altre que el robust novel·lista.

El resultat no s'han fet esperar.

El senyor Puig i Ferrer, diplomàtic nat, va tenir la pensada de prendre part en un miting celebrat a Bilbao i aprofità l'ocasió per dir mal dels nacionalistes bascos, organitzadors de l'homenatge a la memòria de l'Avi.

Com es pot veure, les paraules del representant de la Generalitat no podien ésser més oportunes. A part de que, a conseqüència de les mateixes, vingué d'un no res que no es suspenguessin les festes i que el senyor Puig i Ferrer va haver de llevar-se a les tres de la matinada per anar a donar explicacions als nacionalistes bascos; a part d'això, l'èxit fou brillant.

Un bell esdevenidor espera al senyor Puig i Ferrer dintre la carrera diplomàtica. El dia que vulguem entrar en guerra amb algun altre país, ja sabem el que ens toca: enviar-hi el senyor Puig d'ambaixador.

Contra l'Espanya feixista, una Catalunya independent

per PEER GYNT

No ésser diputat té els seus avantatges. El principal és el de poder parlar sense embuts. En nom dels diputats del Front d'Esquerres de Catalunya el senyor Tomàs i Piera, durant el debat polític al Parlament espanyol, va fer una declaració de perfecte ministerialisme, de confiança absoluta en el Govern. Això era un dimecres. L'endemà, dijous, quedava tràgicament demostrat que el Govern de Madrid contava amb la confiança absoluta del senyor Tomàs i Piera però no tenia cap motiu per tenir confiança ni en la Guàrdia civil, ni en la Policia, ni en l'Exèrcit, ni en el seu propi ministre de la Governació. Un senyor, aquell ministre de la Governació, que quan escriu cartes al rector de la paròquia té el delicat costum de cloure-les "ofreciéndose como feligrés".

Jo no sé si el senyor Tomàs i Piera es fa la il·lusió de que, per la seva boca, tan admirablement ministerial, Catalunya va fer sentir la seva veu al Parlament d'Espanya. Si és així, em crec obligat a donar-li una amistosa empenta per fer-lo caure de cavall. Jo no sé si els diputats del Front Català d'Esquerres creuen que la defensa de la República—i de Catalunya—ha de quedar exclusivament encomanada als partits socialista i comunista. Jo no ho entenc pas així, i els faig el favor — soc generós — de

Jo no sé si el senyor Tomàs i Piera es fa la il·lusió de que, per la seva boca, tan admirablement ministerial, Catalunya va fer sentir la seva veu al Parlament d'Espanya. Si és així, em crec obligat a donar-li una amistosa empenta per fer-lo caure de cavall. Jo no sé si els diputats del Front Català d'Esquerres creuen que la defensa de la República—i de Catalunya—ha de quedar exclusivament encomanada als partits socialista i comunista. Jo no ho entenc pas així, i els faig el favor — soc generós — de

Jo no sé si el senyor Tomàs i Piera es fa la il·lusió de que, per la seva boca, tan admirablement ministerial, Catalunya va fer sentir la seva veu al Parlament d'Espanya. Si és així, em crec obligat a donar-li una amistosa empenta per fer-lo caure de cavall. Jo no sé si els diputats del Front Català d'Esquerres creuen que la defensa de la República—i de Catalunya—ha de quedar exclusivament encomanada als partits socialista i comunista. Jo no ho entenc pas així, i els faig el favor — soc generós — de

LES LLIGUES FEIXISTES —Com pot ésser!, ja li han donat el decret de dissolució?

creure que ells tampoc ho entenen així.

El que passa és que són diputats i tenen—com se sol dir—una consciència clara de la gran responsabilitat que pesa damunt de les seves espalles. Un diputat—un diputat responsable—està obligat a dir coses solemnes i, si és ministerial, a tenir més confiança en el Govern que el Govern mateix.

Un dia del mes de juliol del 1932, un amic meu íntim—l'Eugeni Xammar—parlava al Congrés de Madrid amb Ventura Gassol i Antoni Xirau:

—Ja penseu—va dir en Xammar—que aquest Estatut que ara s'està discutint, si arriba a aprovar-se, vindrà un dia que caldrà defensar-lo amb les armes a la mà?

El diputat Gassol i el diputat Xirau, conscients de la seva responsabilitat, però homes ben educats, es van abstenir de tractar de ximple el senyor Xammar. Van agafar una actitud protectora. Van dir-li, d'una manera amable, que no convenia dir disbarats i, sobre tot, que no convenia dir-los en veu alta.

En Xammar, amb la seva veu natural, es va permetre insistir.

Aleshores el diputat Gassol i el diputat Xirau van fer remarcar al senyor Xammar que aquell dia feia molta calor al Congrés i que potser li convindria sortir a prendre un gelat.

Tres setmanes després venia el 10 d'agost.

Dos anys després arribava el 6 d'octubre.

I bé, senyors diputats, tota Espanya fa pudor de 10 d'agost i la fortor és tan forta, que vivint a 2.500 quilòmetres de Madrid, m'haig de tapar el nas per no sentir-la. Sembla, i ho celebrego, que el Govern de senyor Azaña, després de passar unes quantes setmanes a la Lluna, també comença a donar-se'n compte. Ho celebrego. Tinc pel senyor Azaña la màxima admiració. Quan ell parla, el castellà sembla un altre idioma, i això és d'un mèrit excepcional. Però la demostració està feta de que al senyor Azaña li poden pendre el poder de les mans. I quan això passa a Espanya, ja sabem el que passa a Catalunya.

No en fem il·lusions. Hi ha a Espanya una amenaça feixista amb complicitat militar, la complicitat indispensable per a la instauració d'un règim feixista, la complicitat gràcies a la qual el feixisme ha estat possible a Itàlia i a Alemanya.

Contra aquesta amenaça el senyor Azaña i el seu Govern es defensaran com podran. Els nostres amics republicans, socialistes i comunistes espanyols ajudaran el Govern amb eficàcia, no col·ludaran-ne. Però Catalunya hauria de fer sentir la seva veu des d'ara:

Contra l'Espanya feixista, una Catalunya independent.

No diuen els feixistes i els militars espanyols que per la unitat de la Pàtria ho sacrificarien tot?

Ha arribat l'hora de sacrificar-se, senyors.

PEER GYNT

BADRINAS - Mobles

Diagonal, 460 - Telèfon 75963

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

amb el cor a la mà

NOCTAMBULISME "MALGRE LUI"

Divendres a la tarda, a la Conselleria de Governació, el senyor Espanya, davant el caire que prenen els esdeveniments a Madrid, va advertir el Comitè que té cura de la reincorporació de la policia a la Generalitat, que posés a l'aguait tots els agents, no fos cas que el Govern de la República acordés la seva fulminant reposició i a mitja nit hom els anés a cercar als respectius domicilis.

La sorpresa, cal dir-ho!, fou molt grata per als policies catalans. Ara que, la veritat sigui dita, molts d'ells, depauperats pels divuit mesos que fa que no cobren, després de considerar que la seva situació actual no era la més adient per plantar cara a ningú, aquella nit no van anar a dormir a casa seva. No fos cas que hom els anés a cercar!

Per això, divendres, a tots els llocs on es fa vida de nit, no s'hi cabia.

L'ORDRE PUBLIC

—I ara per què no ens el donem? —Perquè no el tenen.

NOSALTRES, PECADORS...

Els Joves Cristians de Catalunya, d'Esparreguera, editaren, amb motiu de la Setmana Santa, unes fulles adreçades als pecadors.

Com que ens considerem alludits, les hem llegides amb molta atenció. El títol diu: Pecador! Jesús t'espera. Una mica més avall, afegeix:

I ja tant de temps que t'espera que potser deixarà caure els braços lassats de cansament i es baldrà per sempre la porta de la caritat i l'amor.

Però no. Testima massa. Ell seguirà impertèrrit per si, almenys, el seu esguard es fita a l'ànima teva, quan cloguis les parpelles en l'últim batec de pulmó.

En què quedem: ens espera o no ens espera? Els joves cristians d'Esparreguera haurien d'anar en compte a no donar falsos "rendevous" per compte d'altri.

Llegim, encara:

Poc després, amb un vent de mort, les campanes tocaren pesades en el gratacel de l'església... I tu, restaràs indiferent a tot aquest bellugueig incitant de l'ànima cristiana? Restaràs pal plantat i estèril al res pietós i recollit dels cors amants?

Es difícil restar indiferent al bellugueig, encara que sigui incessant, però es comprèn que els pals plantats no es moguin gaire.

De totes maneres, hem de dir als joves cristians d'Esparreguera que els tangos en agraden més quan són en vers.

Frontón Novedades

Corts Catalanes, 638

Tots els dies tarda i nit grans partits a quinielas pels asos de la pala.

Si n'era un compromissari... A Madrid va anà a fer el met, Prò diu que no vol tornar-hi.

A Madrid faltava gent —compromís, compromissaris— A Madrid faltava gent per elegir President.

Ja convoquen el país que elegeixi, que elegeixi. Ja convoquen el país a elegir els del compromís.

Els partits, ben amatents, escollien, escollien. Els partits, ben amatents, monts prohoms feien contents.

L'aprenent de diputat com glatia, com glatia. L'aprenent de diputat sospirava emocionat.

Déu del cel, l'han escollit! Quina joia, quina joia! Déu del cel, l'han escollit, i ara el món s'ha fet petit!

Me'l proclamen candidat —compromís, compromissari— Me'l proclamen candidat d'aprenent de diputat.

La senyora i els menuts tot ho expliquen, tot ho expliquen. La senyora i els menuts tot ho expliquen sense embuts.

Ho han contat a l'adroguer i el sereno, i el sereno. Ho han contat a l'adroguer i a la raspà i al barber...

Tot el barri en va tan ple que esgarrija, que esgarrija. Tot el barri en va tan ple que és el tema del café.

Me'l proclamen lluitador, i a la lluita! i a la lluita! Me'l proclamen lluitador, i ell, més "fieru" que un lleó.

Cap a vèncer i a matar l'adversari, l'adversari. Cap a vèncer i a matar l'adversari. (On deu parar?)

L'adversari s'ha abstingut. (Malviatge! Malviatge!). L'adversari s'ha abstingut i ara sí que l'hem fumut!

—Així el triomf és més segur— ell s'exclama, ell s'exclama. —Així el triomf és més segur si no haig de lluitar amb ningú.

Ve el diumenge. El ciutadà se n'anava, se n'anava. Ve el diumenge. El ciutadà se n'anava. (I no a votar).

Se n'anava tot content cap a fora, cap a fora. Se n'anava tot content cap a fora a rebre el vent.

Arribada l'elecció clandestina, clandestina. Arribada l'elecció ningú va al peu del canó.

—Vots són trunfos! Trunfos, vots! (Ningú vota, ningú vota). —Vots són trunfos! Trunfos, vots! (La muller i quatre burots).

L'escrutini ja ha estat fet! Quina joia, quina joia! L'escrutini ja ha estat fet! Ha votat el cens complet.

El senyor de compromís fa maletes, fa maletes.

El senyor de compromís se'n va al centre del país. El vagó que li han donat —de tercera, de tercera—. El vagó que li han donat no pot ésser més tronat.

Arribava, pobríssol! —feia pena, feia pena— Arribava, pobríssol, talment un acordió.

El senyor de compromís passa comptes, passa comptes. El senyor de compromís ha tastat tan poc panís!

La dieta puja tant, —tan poquíssim, tan poquíssim— La dieta puja tant, que ni en té pel restaurant.

Ha d'anar a una pensió modesteta, modesteta. Ha d'anar a una pensió tan modesta que fa por.

Pa i mongetes i vi clar, per tot àpat, per tot àpat. Pa i mongetes i vi clar, i un tallet de bacallà.

No podia dormir sol, —bestioletes, bestioletes—. No podia dormir sol, i ha fugit a donar un vot.

En un banc de mig carrer s'adormia, s'adormia. En un banc de mig carrer s'adormia rialler.

Se n'ha anat a la sessió. —Son i gana, son i gana—. Se n'ha anat a la sessió. (Què s'ha fet d'aquell lleó?)

Vota i calla. Dit el "Sí", se n'anava, se n'anava. Vota i calla. Dit el "Sí", se n'anava a fer camí.

Veu cinemes i concerts, i en fugia, i en fugia. Veu cinemes i concerts, restaurants i cabarets.

Veu tiberi i va a l'encant, i ensaliva, i ensaliva. Veu tiberi i va a l'encant, prò, el cor fort, tira endavant.

Preu els trastos, diu Adéu i a caseta, i a caseta. Preu els trastos, diu Adéu i a caseta amb l'amor seu.

El vagó que li han donat —de tercera, de tercera—. El vagó que li han donat era encara més tronat.

Ha arribat a l'estació d'arribada, d'arribada. Ha arribat a l'estació. Feia pena, pobríssol!

El senyor de compromís, mort de gana, mort de gana. El senyor de compromís, mort de gana truca al pis.

El rebia la muller, l'abraçava, l'abraçava. El rebia la muller, amb el rostre rialler.

El senyor cau aplomat als seus braços, als seus braços. El senyor cau aplomat. I qui sap si ha retornat!

Si n'era un compromissari... A Madrid va anà a fer el met, Prò diu que no vol tornar-hi.

INERCIA ORATORIA

Dimecres passat, acabada la commemoració de la proclamació de la República i evidentment com un dels números del programa, es va celebrar a la Gavina Blyva un xampany d'honor en homenatge al conseller de Governació, el senyor Josep M. Espanya. Un xampany, com tothom sap, és un vi escumós que es beu amb pastes—que es mengen. Quan el xampany és d'honor, vol dir que a més de les pastes hi ha discursos. En el xampany d'honor al senyor Espanya va haver-hi, doncs, discursos i com que era a honor del senyor Espanya, els discursos versaren sobre el senyor Espanya. Els oradors, doncs, parlaren amb gran eloqüència de la vida del senyor Espanya i el senyor Espanya parlà després de la vida seva i en parlà des dels seus començaments. En el seu discurs, quan hi arribà, féu un gran elogi de Prat de la Riba. I s'hi estengué tant que, perduda la noció del temps transcorregut, quan passà a la nova etapa, va dir, ple d'emoció, endut pel foc de l'oratori:

"I després, quan el gran patriota Francesc Cañamà..."

En l'autodirigi va haver-hi un moment de pànic. Afortunadament, però, tot acabà bé.

—Si jo no tingués la participació que tinc en aquest llibre, avui et recomanaria, lector amic, que l'adquiríssis i el llegíssis.

Fidel a aquests principis, el senyor Costa i Déu, posat a no recomanar el seu llibre, escriu, al final de l'article:

Des de demà pots sol·licitar-lo a totes les llibreries, o si ho preferixes, pots esperar a adquirir-lo la diada del Llibre.

Com a curiositat voldríem saber què diantre escriurà el senyor Costa i Déu el dia que es vulgui fer la propaganda d'un llibre seu. D'un home tan escrupolós, es pot esperar qualsevol cosa.

CENT ANYS DE RADICALISME

Amb un membre que diu: "Partido Republicano Radical. — Comité Provincial de Barcelona. — Paseo de Gracia, 4. Tel. 12.744" i uns segells que diuen, l'un de rectangular: "Comité Provincial. — Paseo de Gracia, 4. Teléfono 11301.—Barcelona" i un altre de rodó: "Junta Provincial del Partido Republicano Radical de Barcelona", hem rebut el següent document, que reproduïm en gravat i que textualment diu:

Importante reunión del Comité Provincial del Partido Republicano Radical bajo la presidencia de don Jaime Polo-Otin, entre los cargos acordados de importancia acordado convocar para el Domingo día 26 a las 11 de la mañana en el Club Republicano Radical, Paseo de Gracia, 4, a todos los Delegados y Sub-delegados de la Provincia a una reunión extraordinaria para tratar de asuntos de gran trascendencia Política, así mismo se acordó hacer visitas a todos las Comarcas de la Provincia de Barcelona, y renovación de todos los sellos que han de llevar los Carnets de todos los afiliados y n sellos del año 1936, teniendo en carter para abrir un siglo de conferencias por destacadas personalidades políticas. Aviendo reinado una completa unanimidad de criterios, se levanta la sección con gran entusiasmo de los componentes.

UNA COSA DE NO RES

Quan el senyor Sales de Jaumar de Bofarull va botar fins l'Alcaldia gestora, va començar a fer totes aquelles coses que tothom sap amb els funcionaris i els funcionaris més que ningú. Per tal de veure si l'amansia, anà a veure'l el president de l'Associació, el doctor Tussó (no el negre, sinó el comunista), i el senyor Jaumar el va rebre amabilíssimament, dient, com sempre, que ell estava pels de baix, etcètera, etc., i tant i tant va fer-se amable, que va acabar dient:

—Perquè vostè i jo som iguals, pensem de la mateixa manera, volem el mateix, i no ens separa res; res; només que Déu.

—Doncs a mi, ni Déu! — va cridar-li furios el doctor Tussó.

UNA PRIMADA

La Vanguardia del dimecres passat publicava una circular de Parquetbisbe de Toledo doctor Gomà, titulada "Normas de Vida", dirigida als capellans i que el doctor Iruita, com a bisbe disciplinat, no tenia més remei que fer seva. La Vanguardia ho encapçalà així:

En el último número del "Boletín Eclesiástico del Obispaado de Barcelona", el señor obispo doctor Iruita recoge y hace suyas las advertencias y normas que el señor arzobispo de Toledo, cardinal Gomá, ha dirigido al clero de su archidiócesis, encareciendo a los sacerdotes de esta diócesis que las lean con atención, a fin de atender a ellas su conducta.

Què és diu? Moltes coses; entre altres, que no vagin a les tertúlies, cafès, casinos i altres llocs de recreació. Els diu després que no es vesteixin de país, etc., etc. Però especialment, i el que més devia costar de fer-se seu al famós doctor líder de les dretes catalanes, eren les dues normes següents, que semblen fetes expressament per a ell:

VI. Os recomendamos, y si fuera preciso, os mandamos que os abstengáis de intervenir en cuestiones políticas y de pertenecer a partidos políticos, sea cual fuere su denominación. No conviene al sacerdote, que ha de ser todo para todos, esas luchas que apasionan los ánimos, son causa de divisiones, engendran recelos y desconfianzas. Y, cuando menos, absorben tiempo y energías que los ministros de Dios han de emplear en más altos menesteres. Sea vuestra única política servir a Dios y a las almas, con la cual serviréis también a la Patria por modo excelentísimo. Aun en vuestras conversaciones respaldad siempre la ecuanimidad, la moderación y el

espíritu de caridad. Prohibimos de la manera más absoluta que en la cátedra sagrada se trate de cuestiones políticas.

VII. Sed corteses y atentos con las autoridades civiles, mostrando que deseáis la concordia y que sois amantes de la paz. Si os fuere preciso defender los derechos de la Iglesia, hacedlo con celo y entereza; pero discretamente, sin violencias de lenguaje y evitando que se menoscabe la nobleza de la causa con los resquemores del amor propio.

Ara, que venint aquestes ordres després de les eleccions, i, sobretot, de la derrota, el doctor Iruita deu dir: "a burro muerto, la cebada al rabo". I nosaltres, més reverents, "quan fou mort el cambregaren".

UN REPORTATGE QUE CAL LLEGIR

Sota aquest títol, el senyor Costa i Déu publica un documentat article a La Veu de Catalunya. I bé: quin és el reportatge que cal llegir? El reportatge que cal llegir és el que, amb el títol, una mica llarg, de Joan Vallès i Pujals a la Conselleria d'Obres públiques. Reportatge de l'obra que ha de transformar Catalunya, ha publicat, en forma de llibre, el propi senyor Costa i Déu.

Ara no us cregueu que el senyor Costa i Déu sigui un intel·lectual que es faci autòmbombos, no. Mireu el que diu:

—Si jo no tingués la participació que tinc en aquest llibre, avui et recomanaria, lector amic, que l'adquiríssis i el llegíssis.

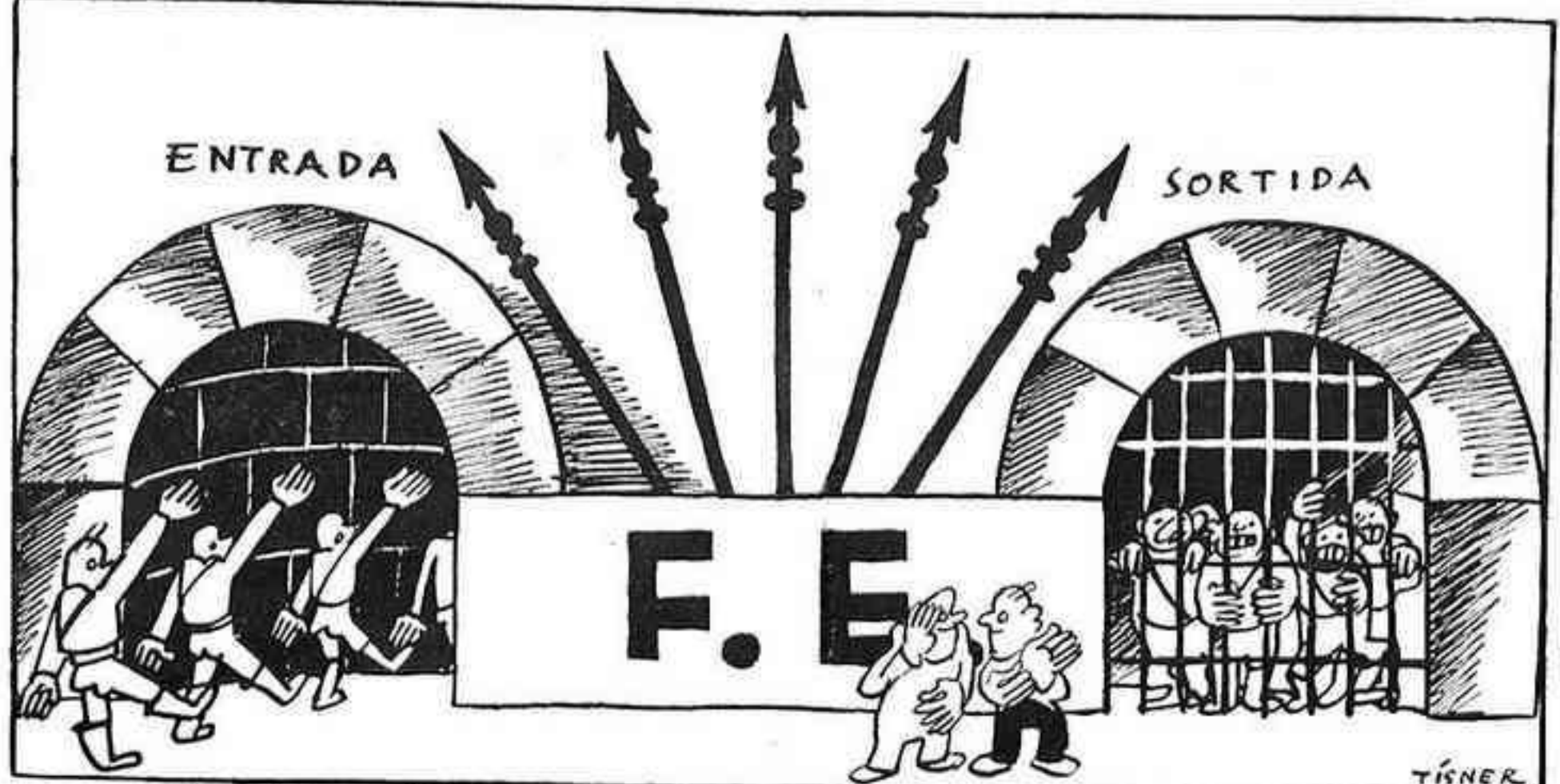
Fidel a aquests principis, el senyor Costa i Déu, posat a no recomanar el seu llibre, escriu, al final de l'article:

Des de demà pots sol·licitar-lo a totes les llibreries, o si ho preferixes, pots esperar a adquirir-lo la diada del Llibre.

Com a curiositat voldríem saber què diantre escriurà el senyor Costa i Déu el dia que es vulgui fer la propaganda d'un llibre seu. D'un home tan escrupolós, es pot esperar qualsevol cosa.

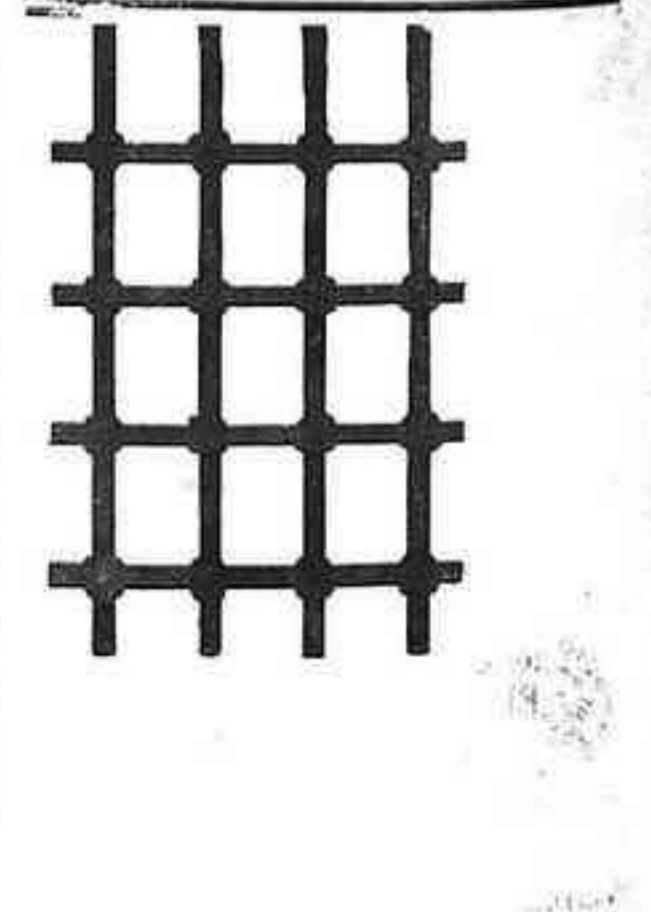
CENT ANYS DE RADICALISME

Amb un membre que diu: "Partido Republicano Radical. — Comité Provincial de Barcelona. — Paseo de Gracia, 4. Tel. 12.744" i uns segells que diuen, l'un de rectangular: "Comité Provincial. — Paseo de Gracia, 4. Teléfono 11301.—Barcelona" i un altre de rodó: "Junta Provincial del Partido Republicano Radical de Barcelona", hem rebut el següent document, que reproduïm en gravat i que textualment diu:

—Em penso que l'Azaña ja ha trobat la sortida!

Casa Bastida Passeig de Gràcia, 18 Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

El Be a les Fogues

LES ESTRENES

Una vegada hi havien dos herois que passen al Fèmina, és una pel·lícula inspirada en els films de dibuixos. Adhuc alguns dels personatges — el Pare Noël, els Tres Porquets, Mickey, etc. — són els n'nots de Walt Disney interpretats per actors.

La història es desenvolupa en el país de les joguines i té per protagonista Stan Laurel i Oliver Hardy, els quals ens obsequien amb la seva comicitat ben coneguda. Dirien, però, que aquesta vegada els trobem un xic cansats, com si ells mateixos no estiguessin gaire convençuts de trobar-se en el marc que els pertoca.

La pel·lícula, que segurament distraurà molt les criatures, és ressalt de la parentela que l'ha inspirada. Mai un film interpretat per actors podrà tenir la fantasia i la poesia que el llapis màgic de Walt Disney sap donar a les seves obres. Aquells Tres Porquets que és monen de debò, per exemple, ens semblen més artificials que els de la pel·lícula en colors.

patlen i la pel·lícula es converteix en una de tantes.

Els aficionats al gènere "de por" faran bé d'anar a veure-la. Les primeres escenes, per si soles, paguen el viatge.

L'estrambòtica cançó que Chaplin canta en Temps moderns, ha preocupat molta gent. Què diantre deia, i en quin idioma s'expressava el gran Charlot?

Com a dir, no deia res i, com a idioma, no era ni l'esperanto.

Heus ací dues estrofes que un diari ha tingut la curiositat de recollir, amb les paraules (?) exactes:

*La Spinach or la tuko
Cigaretto, toto torlo
E rusho paga letto
Je le tu le tu wa.
La der la ser pawnbroker,
Lusern sempre how mucher,
E ses, confess a potcha
Ponka waalla ponka waa...*

De totes maneres, val a dir que trobem més clars aquests versos que no pas els del senyor Carles Ribà.

CONTINUA L'EXIT DELIRANT AL

ASTORIA

De l'espectacle musical més meravellós que s'ha exhibit:

SOMBRERO COPA

UN FILM RADIO... NATURALMENTE!

En un Monte Carlo d'Hollywood, Ronald Colman passeja la seva simplicitat i la seva elegància. Tota la intriga consisteix en atraure al tre cop a la ruleta el sortós jugador que un bon dia féu saltar la banca. Després de resistir a totes les temptacions, Colman torna a jugar i, naturalment, perd.

Es una comèdia somrient, a estones espiritual, en la qual aquest actor tan intel·ligent que és Ronald Colman brilla amb un esclat particular.

En fi, una pel·lícula agradable que us farà passar una bona estona.

URQUINAONA

La intriga impressionant i l'emoció de

PETER LORRE

Manava en la vida i en la mort, però no pogué manar en el seu cervell enfollit

A l'Urquinaona ofereixen aquesta setmana un film del gènere terrorífic, "Les mans d'Orlac", amb l'obsessiu Peter Lorre de protagonista.

El començament és molt bo, d'una després... Després les coses s'escaen gran qualitat, que no estem acostumats a veure en films d'aquesta mena. Hom aconsegueix crear una atmosfera d'una autèntica i tènida poesia.

PUBLICINEMA

Passeig de Gràcia, 57
Teléfono número 7889

Sessió continua 3 tardes a 1 matinalada
Solent 1 pesseta

Reportatges d'actualitat Mundial
Segons visió

UFA Exclusiu-ECLAIR JOURNAL Exclusiu
PARAMOUNT - Viatges - Documentals
Tots els dilluns canvis de programa

Al Poliorama, poc entrenats en les coses del cinema, amb la més gran ingenuïtat anuncien d'aquesta manera el film Juventud... para ti es el mundo: Un film que comença amb rialles i acaba amb plorables.

Com si fos una novetat!

CORREU... HI TOTS!

Dràcula. — Salut, fidel Dràcula. Lafontana. — Aquests versos tenen l'avantatge de que vénen en vers.

A. B. R. — Déu ens faci bons!
F. Serra. — Amb el temps ho fareu millor.

Bullanga. — Massa llarg.
Romeu. — Massa dolent.
C. H. — Digueu-li que no s'ho prengui així.

Torretes. — No ho acabem de veure clar.

Genovera. — Un dia d'aquests et fareu demanar la mà.

Cortada. — Uiii! Quina poor!!
Xiu xiu. — Serà millor que us dediqueu a la pesca.

COLISEUM

Abans que a Nova York i París, Paramount ha presentat l'astre més cèlebre i l'estrella més famosa. El millor film dirigit per Lubitsch i Borzage.

CADA DIA TARDA I NIT EXIT ROTUND

CAPITOL UN PROGRAMA DOBLE DE QUALITAT

LA VICTIMA DEL DRAGON

per WARREN WILLIAM

Sessió continua de 4 a 12'30

Les grans pensades

Bases per a fer un "Cinema Club"

En l'honestíssima i sinceríssima pàgina cinematogràfica de La Vanguardia, s'hi publicava el passat dissabte un solt sobre una qüestió d'interès palpitant, sobre la qual val la pena de reflexionar.

Suposant que cristalitzés la idea de formar un "Cinema Club", La Vanguardia donava a conèixer uns punts mínims indispensables. En cas de no haver-hi cristalització, La Vanguardia no ha dit res. Si suposem, però, que la cosa cristalitzés, s'ha d'anar a fer el següent:

1. Donar a conèixer els raves integrals que fins ara honoradament els productors presenten amb l'advertència de films d'art o d'avantguarda.

2. Agrupar els aficionats a veure films, procediment que permetria a l'entitat absorbir grans masses contributives. També s'admira als cineastes amateurs amb les precaucions degudes.

3. Portar un índex, de gran utilitat per a tots els que s'interessin pel cinema, en el qual hi constarien les sales de cinema que tinguin calefacció, ventiladors, corrents d'aire i altres comoditats. De passada s'establiria una estadística d'aquells films més xiulats o ovacionats. Per mitjà d'una estadística s'observarien les reaccions dels espectadors i en cada film es sabria el tant per cent exacte de reaccions sentimentals o no que obté en les diverses sales on es projecta.

De passada es podria portar un control de les baralles entre els amateurs i, per mitjà de gràfics, s'assenyalarien les còpies i medalles obtingudes pels directius de juntes d'associacions d'aquesta mena.

4. Tenint en compte les enormes possibilitats que presenten els amateurs a adaptar-se a noves entitats, se'ls atrauria organitzant sessions públiques. Se'ls podria prometre també importants rebuixes en el material cinematogràfic, que serien concedides en cas de posar establiment o de fer-se càrrec d'alguna representació degudament autoritzada.

5. Si algun soci vol fer algun film amb els seus diners, se li concediria la deguda autorització. Primerament, però, farà una pel·lícula curta, que són en les que s'hi perden més quartos.

Fins ací els punts mínims de La Vanguardia. Per la nostra banda, endavant, que bona falta fa un "Cinema Club" amb bases com les que hem donat a conèixer.

I UN BE!

A Etiòpia no plou ni a trets... ni a canonades.

La Lliga recolzarà l'Estatut de Bascònia.

Amb la mateixa fe que va recolzar (!?!?) el de Catalunya.

El senyor Cordero Bel ha estat nomenat representant d'EL BE NEGRE a Madrid.

Els turcs, en un moment d'impremeditació, volien ocupar els Dardanels.

Va ésser un cop de cap.

De cap de turc.

El senyor Suárez de Tangil és tan Gil com el senyor Suárez de Quinóles.

Una cigarreta amb paper Jean val per dues!

El paper de barba a tot arreu fa bon paper.

MOLT BEE!

Sota l'espiritual títol "La festassa continua", Renovació de dissabte passat referint-se a les festes de la República, publicava una nota que volia ésser una mossegada i era un badall, de gana. Feia així:

Por fin se llena un teatro catalán. El éxito apoteósico de la Comisión de fiestas y turismo, ha culminado en el "Ilene" registrado anoche en el Teatro Español, donde se representaron obras de Guimerà, Iglesias y Rusiñol, cuyos familiares por fin cobrarán algo de la Sociedad de autores.

(Guimerà, Iglesias i Rossinyol havien cobrat en vida prou mils duros de drets d'autor de teatre català, perquè els seus familiars hagin hagut d'esperar aquesta representació de l'Espanyol que, per més detalls, era gratuïta, cosa que, tractant-se d'una gorrà, sembla mentida que ignorin els senyors (?) de Renovació els quals afegeixen:)

El jamón con chorreras, situado ante cada localidad, ha sido una luminosa idea de los "festeros" que además han repartido las localidades en las taquillas, por turno riguroso, y hasta que se acabaron con lo que el Teatro ofrecía, el "aspecto de las grandes solemnidades".

Aquesta també espiritual idea del "jamón con chorreras" la poden proposar els distingits straperlistes a la direcció del Principal Palace on es representa amb èxit delirant "Un senyor de Barcelona".

A l'Espanyol no la necessitem perquè durant les "festasses" de la República van donar sis funcions i van posar cinc cartells. I si els súbdits de Don Ale no saben què vol dir posar el cartell en un teatre que ho preguntin al seu il·lustre director (a) Amichatis que ho deu saber... si no se n'ha oblidat!

EL BEN PLANTAT

Quan en Nogués va saber que l'havien seleccionat per anar a Txecoslovàquia, diu que semblava que estigués boig, de tan content.

Nosaltres, modestament, opinem que el que sembla que estigui boig de debò és el doctor Garcia Salazar, seleccionador perpetu de l'equip nacional.

Canyardo i Berrendero seran els representants espanyols a la Volta a França.

El senyor Madariaga no ha estat seleccionat.

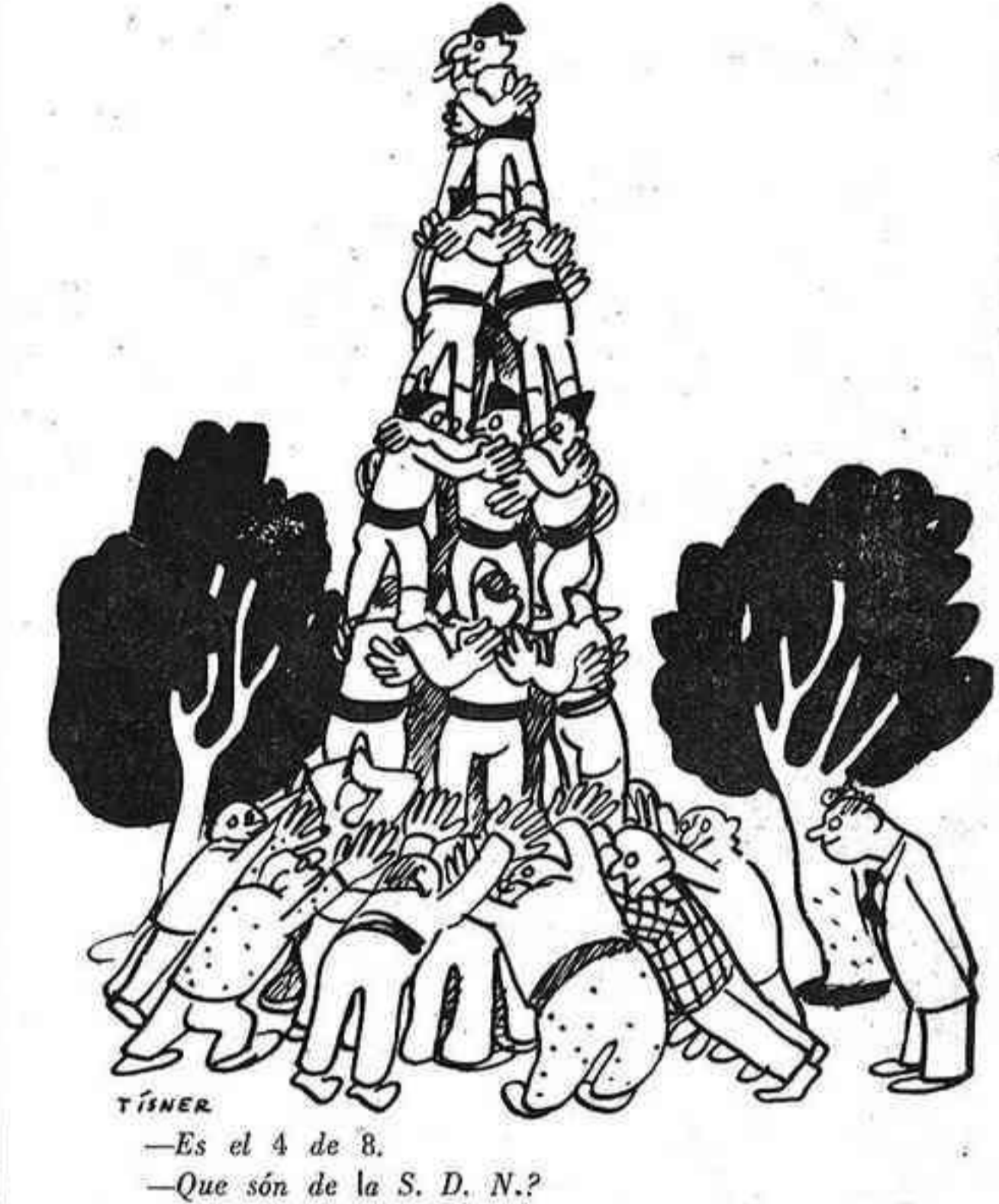
El Campionat de Lliga ha acabat, i ha acabat com el rosari de l'Aurora. Com nosaltres sabem des de fa uns quants mesos, perquè nosaltres som molt vius, el campió ha resultat l'Atlètic de Bilbao. Els lleons de Nord aquest any han demostrat ésser tan ferotges com el lopintan.

El Campionat de Lliga és mort i ja ens permetran que, donant proves del nostre antihumanitarisme, ens n'alegrem. Amb tota sinceritat els hem de confessar que ja començem a estar-ne tips... i no ens strayaria que vostès ja acabessin d'estar-ne.

Ara, a preparar-nos convenientment per a resistir les noves que vinguin de Txecoslovàquia, i cap al Campionat d'Espanya, en el qual necessitem com el pa que mengem la revelació d'en Gual.

Ens fa l'efecte, però, que sortirà velat.

MERCAT D'OCCASIONS
Compra-Venda-Canvi de mobles i tota classe d'objectes
TOT D'OCCASIO
Corts, 414-Tel. 30422

EL BE...

LASQUES

A la Sala Renard, Lola Anglada hi ha penjat trenta dibuixos normals i ben resolts. El menú de tècniques que ens serveix la popular il·lustradora en aquesta exposició.

Carbó.
Pastel.
Clarió.
Mina de plom.
Tot un resposó de tècniques a benefici dels crítics.

Olot. Vaques que pasturen sota una nitida teulada de núvols cotó flux. Els pollancres en creixença inabacable. El riu i el pagès de la barretina vermella. El paisatge de pessebre amb el ramat de ruminants rumia que ruminarà. I al

Ha marxat de Barcelona la companyia russa de "La chauve souris".

Es la millor obra que podia fer.

En matèria de ballet, aquests russos ens han demostrat que no més saben ballar-la magre.

Per una altra vegada, recomanem a l'empresa del Tivoli que ens porti en Bela Kun.

Segur que ens agrada més. Encara que organitzi la revolució.

"Marieta cistellera" segueix donant molts diners. Segurament és el negoci teatral millor de l'any.

En vista del qual esperem que, en justa correspondència, la companyia Vila-Davi donarà una subvenció a la Generalitat.

Llegim a La Veu que: Muñoz Seca ha fet malbé molts actors, perquè en totes les seves obres sempre hi ha un o dos personatges idiotes.

Només un o dos personatges? I l'autor, què?

bell mig d'aquest paisatge un edifici escolar: "Escola d'Olot." V. Soler Jorba ha fet uns quants dies de campana i de l'escola olotina ha anat a parar a la Sala Parés, on ha obert la seva exposició.

Una bona exposició. Felicitem als Vayreda, Pasqual i Mallol, pares de la criatura.

Els del NIPU (Ninotaires Independents Preus Unics) dissabte inauguraren la seva exposició de dibuixos colorits a la Sala Gaspar.

No hem vist l'exposició, però, l'equip de dibuixants que formen el NIPU (Junceda, Opisso i Castanyes entre altres) ens permet aconsellar-ne la visita als nostres lectors.

En parlar.

Francesc Domingo a la Sala Parés. Heus ací un plat fort dins la pintura contemporània.

En aquesta exposició, Domingo val per tota una setmana sencera. S'ha afinat i—per què no dir-ho?—n'ha après més.

Aquesta veritat, tan simple i tan diàfana, els nostres crítics l'han explicada amb una meravellosa i caòtica imatgeria que aproximadament fa així:

"Encis en els subratllats més, si més no, autodidacta, l'atmosfera de les teles de Domingo ahusiva a la gamma entenedor dels clàssics reivindicava l'oscil·lació estilística que fluctuava en les característiques sensibles i visibles de la post-creació en la gestació."

Després diran que a Catalunya es lleix poc.

Sala Parés

DE L'11 AL 24 D'ABRIL
EXPOSICIONS DE PINTURA DE

F. DOMINGO i V. SOLE JORBA

Radio Discos Pelayo

OLIMPIA

CIRC EQUESTRE
Grandió exit del sensacional programa amb el famós fakir indi
BLACAMAN
El fascinator de feres, amb les seues 30 lleons, cocodrils i serps "boas" gegants. A més: Ethel Anderson, Nito and Rubio, Trio Vulair, Barmanes; Rubio, Aeris, 7 Mendez, Trio Palmeris, July, Americ i Pamplinas, etc.
14 ATRACCIONS 14
60 ARTISTES 60
Cada dia, gran èxit
CIRC OLYMPIA

s'ha hagut de retirar a la vida privada.

L'atracció del buit no li provava. El senyor Amichatis s'ha declarat autor del drama però, malgrat això, continua en llibertat provisional.

S'imposa la reforma de la magistratura!

IV Gran Premi Internacional de Barcelona

DIUMENGE 26 D'ABRIL
Circuit del Parc de Montjuïc

L'esdeveniment esportiu més emocionant i espectacular, en el qual prenen part els millors corredors d'Europa

Mati 10'00 — Cursa de motocicletes 250 c.c.
11'45 — Cursa de motocicletes 350 c.c.
Tarda 4'00 — Cursa de sidecars
5'00 — Cursa de motocicletes 500 c.c.

Preus de les localitats vàlides per al mati i tarda
Tribuna numerada amb entrada . . . 7'00 ptes.
Tribuna sense numerar, amb entrada . . . 5'00
Lloja amb 6 entrades . . . 45'00
Entrada general . . . 5'00
Impost municipal a càrrec del públic
Venda de localitats!
MOTO CLUB DE CATALUNYA — Pl. H. Giner de los Rfos, 36
Teléfono 51756 (abans Tetuán)
ENTRENAMENTS OFICIALS: DIES 22, 23 i 24 a les 4 de la tarda — Entrada, una pesseta

La Generalitat s'inecanta de l'Ordre públic a tot Espanya

(Ve de la primera pàgina.)

Su Ilma. el obispo de Madrid-Alcalá está dando órdenes por radio para que los fieles de toda España se sumen al movimiento y alterna sus sermones con los señores Calvo Sotelo y Primo de Rivera. Parece que en todas partes son acogidos sus discursos con gran entusiasmo, porque ninguna protesta se ha recibido y sabido es que quien calla otorga.

parece ser que en los lamentables aunque necesarios disturbios contrarrevolucionarios habidos aquí, ha habido bastantes muertos. Nuestra contrarrevolución, no obstante, ha sido beneficiosa para todos ellos, pues ha sido concedida la absolución de los pecados a los contrarios y muchos han muerto con la bendición apostólica y el señor obispo de Madrid-Alcalá ha concedido a todos ellos las indulgencias que tiene por costumbre.

Esta mañana, en medio del atroz ruido de las ametralladoras, fusiles, pistolas, bombas y gases asfixiantes, se ha percibido el silencio del vuelo de un avión sin motor.

El público, pues que ha sido abolido el pueblo, creía que se trataba de un avión militar adicto a la causa. La falta de motor, empero, pronto ha demostrado que se trataba de un aparato de la Generalitat y se ha dibujado el pánico entre los distinguidos transeúntes de la ex corte, temiendo fueran arrojadas bombas.

La cosa ha sido mucho peor, pues el avión de maras ha empezado a arrojar proclamas del señor Companys, anunciando tenía dominado el movimiento y otra vez la pobre España sujeta a Cataluña.

Ni que decir tiene que la noticia ha causado la mayor desolación entre las personas bien nacidas.

havian sortit per darrera. Hom espera capturar-los aviat. La Banda Municipal de Barcelona donarà aquesta nit un concert al Retiro, per donar sensació de normalitat.

PETITS INCIDENTS

Madrid, 20. — Des de l'entrada de les tropes catalanes, la tranquil·litat és completa a tota la capital de la província; els focus rebels es van retirant, veient-se abandonats de llurs caps; solament els més extremitistes continuen la lluita; així per exemple, aquesta nit hi ha hagut un violent tiroteig entre serenos i vigilants. L'anunci sol, però, de l'arribada a Barcelona d'unes camionetes de guarda-còrtes, ha bastat per dispersar els combatents.

ELS ESPERITS, PACIFICATS

Madrid, 21. — Amb l'arribada dels batallons de guarda-còrtes es pot dir que ha quedat assegurat l'ordre públic. Han arribat després els buròs, que han pres posicions estratègiques als afores de la ciutat. Els Mossos d'Esquadra mantenen l'ordre amb tota severitat.

EL PARLAMENT, OCUPAT PRESONS FLOTANTS

Madrid, 21. — Els mossos d'Esquadra de Catalunya han estat allotjats al Palau de les Corts, en acte simbòlic i pràctic d'ocupació.

S'han practicat moltes detencions; els capitosos són obligats a dir: "Setze jutges mengen fetge d'un penjat" i els qui incorren en contradiccions, són portats als vaixells de la mar del Retiro, que han estat habilitats per a presons. Hi han ingressat ja els senyors Gil Robles, Goicoechea i una nombrosa representació de determinats elements que, des que estan tancats, ja no en són tant, de determinats. Com ja hem telegrafiat, no ha pogut ésser detingut el senyor Calvo Sotelo, però se li han trobat documents que proven la seva participació en la campanya de deserció de la República per mitjà d'informes tendenciosos sobre la situació, que trametia a les entitats de l'estranger de les quals ell és advocat. Han estat detinguts els informes i els documents.

EL SENYOR COMPANYS EN VIATGE DE PACIFICACIÓ

Sevilla, 21. — Ha arribat el senyor Companys en viatge de pacificació. Ha estat rebut pel poble revolucionari, que l'ha rebut amb una processó de Setmana Santa feta expressament i amb una lluita ballada de "sacetas".

Les festes de la pacificació estan en tot el seu esplendor.

LA BORSA

LA VIDA

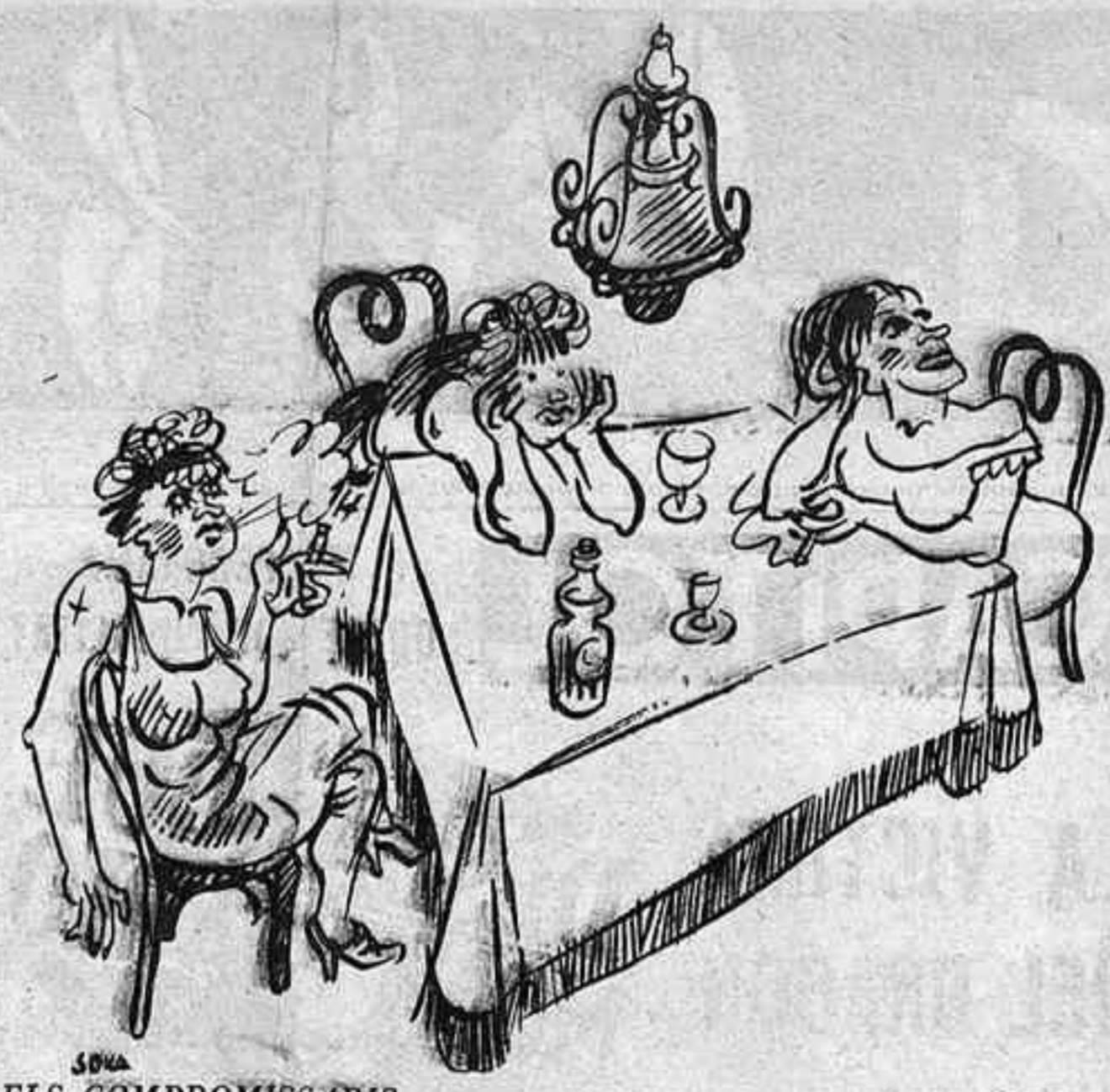
COTITZACIONS

Primus River (A)	0.75
A. Z. A. (ña)	374.80
Quiroga i Cia.	185.—
S. D. N. (13)	0.00
Estatut's (Bascònia)	102.10
Fe i Feixing	0.10
O. P. (Central)	99.90

Aquests dies passats el moviment a Borsa ha estat molt fluix. El moviment pronunciat, una mena de moviment continu s'ha observat al mig del carrer. Després d'una viva disputa per veure qui se'l feia seu (el carrer, no el moviment) sembla que tot va tornant a la normalitat.

Els A. Z. A. (ña), Quiroga i Cia. han aconseguit revaloritzar el paper que els pertoca i això ha produït una baixa beneficiosa en els Primus River (A) i Fe i Feixing que havien arribat a desmoralitzar el mercat.

Estatut's (Bascònia) preparen la seva primera emissió, aprofitant l'experiència de l'emissió catalana. La recent desaparició de Reyes Royos i Centellas els afavorirà molt.

ELS COMPROMISSARIS

—Com canvien les coses! En el meu temps n'èiem senyors de compromís.

RESTAURANT GLACIER

Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAP
POLLASTRO ALLO SPIEDO

Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3

Telèfon 22503

NOTICIES DE TOT EL MÓN

Londres. — El senyor Pérez de Ayala, ambaixador d'Espanya a Londres, ha dimissió.

Amb aquest motiu, està rebent innumbrables telegrams de felicitació... el senyor Azaña.

Ginebra. — La comèdia del Comitè dels Tretze ha estat un fracàs.

Hem de fer constar que la senyora Nicolau, aquesta vegada, no hi ha intervingut.

Ginebra. — Sembla que de resultes de l'aproximació franco-anglesa que s'ha operat aquests dies, els nedadors que travessaran el canal de la Mànega seran innumbrables.

Ginebra. — Etiòpia ha rebutjat les proposicions desonestes italianes.

Encara hi ha classes.

Ginebra. — S'ha reunit el Comitè dels juristes per estudiar les violacions.

Han pres l'acord que això són afers molt delicats.

Ginebra. — El Govern etiòpic ha protestat de que els avions italians hagin volat quatre cops sobre Addis-Abeba.

Hom creu que els italians els contestaran que ho fan perquè volen.

Roma. — Sembla que l'antic emperador Lidji Jassu, que hom havia donat per mort, és viu i ben viu, i serà coronat pels italians.

Heus aquí un home que ara farà el viu després d'haver fet el mort.

Addis-Abeba. — Hom no sap on para l'emperador.

L'emperadriu està erigida de sospites, puix és la primera vegada que el seu marit està tan de temps fora de casa.

Belgrad. — El diaris registren l'assassinat d'un jove "Tchétniks".

Trobem més lògic que haguessin registrat l'assassi.

Londres. — Anglaterra concedeix a Turquia el dret a plantejar la qüestió dels estrets.

Amb això dels estrets s'armarà un bullit de cal ample.

Bombai. — Ha arribat el nou virrei de les Índies i ha dit que pensa adoptar tots els costums indígenes.

Llevat de la vaga de la fam.

Berlin. — Amb motiu del compliment d'anys d'Hitler, aquest ha exposat unes pintures fetes en el temps en que podia dedicar-se a l'art.

Ara no pinta. Evidentment, hi deu haver guanyat l'art, però hi han perdut els alemanys.

Berna. — Ha caigut un avió militar alemany.

Sembla que la causa de l'accident és que el pilot es va perdre.

I tant es va perdre, que encara no l'han trobat.

orelles esgarrades

NAVEGACIÓ URBANA

El Dia Gráfico del dia 15 explicava d'aquesta manera l'accident sofert pel vaixell "Rampura":

Trasatlàntic que rompe las amarras y encalla

La Línea, 15. — A consecuencia del fuerte temporal reinante, el trasatlántico inglés "Rampura", anclado en la bahía de Gibraltar, conduciendo turistas, rompió las amarras, siendo arrastrado sobre las plazas de esta ciudad, donde encalló.

Acudieron rápidamente varios remolcadores que trabajan para ponerle a flote. No han ocurrido desgracias personales.

Sí, a més dels comunistes, els vaixells i els remolcadors també es fiquen per les places de les ciutats, qui viurà tranquil a Espanya?

CATALUNYA, CAPITAL MADRID

De La Publicitat de diumenge: Anit passada circularen per la nostra ciutat rumors que són totalment infundats

Madrid, 19, 3'30. matinalada. — Com que aquesta nit havien circulat per Madrid rumors alarmants sobre el temor que ocorreguessin determinats fets, els periodistes, etcètera, etc.

Si la nostra ciutat és Madrid l'alcalde de Barcelona deu ésser don Pedro Rico.

ESTRALLS DE LA POR

Uns títols de La Humanitat del 7 d'abril (secció esportiva):
Diu Nouena
Que ningú no es cregui que tinc poc...

A cada poc li arriba el seu Sant Martí.

CAPSA DE SORPRESÉS

Ultima Hora del divendres deia: Palau de Justicia
Temptativa d'etafa
Secció primera. — Es veié una capsu per temptativa...
Una capsu? N'hi ha per perdre el judici!

Tirant lo blanc

El millor elogi del llibre

En arribar cada any per aquesta temporada, ens venia sempre una gran frisança, com una mena de pruja de fer l'elogi del llibre. Que n'és de bonic el llibre!, ens deïem. I que en som d'amics del llibre! N'estem enamorats, especialment quan ve la Primavera. I, cosa estranya, com a nosaltres els passa a molta gent. I és que, no cal pas insistir, el llibre és una cosa bona, bonica i fins hi ha edicions barates. No cal insistir, hem dit, però no tenim més remei que insistir perquè un elogi del llibre ha d'ésser llarg, a ésser possible, llarg com un llibre. És clar que qui fa un llibre fa un castell, i ja no li cal fer-ne l'elogi; però com que l'elogi, tot i ésser més fàcil de fer que el llibre, té més utilitat i és més productiu, hom s'hi llança.

Perquè, és clar que un llibre pot servir per moltes coses. Però vol molta feina i si per fer arribar el menut a taula heu d'escriure i editar una Història Natural, ja era sobrer dir el que us costa de pujar els fills, donant-los una educació de primera mà. És clar que hi ha autors que us donen les Històries Naturals i altres d'artificials ja fetes, però tot i la rebuixa del deu per cent de la Diada del Llibre, són caríssimes i podem sense por d'equivocar-nos atribuir a aquesta causa l'alarmant disminució de la natalitat a casa nostra.

Es per això que més que fer llibres és pràctic i útil fer elogis dels llibres, un cada any, perquè d'un elogi del llibre la Cambra del Llibre, si s'equivoca, fins us en pot donar mil pessetes, i si no, sempre teniu un paper d'una utilitat molt més immediata que no pas un llibre, que costa de penjar.

Aquesta dificultat, però, ha d'ésser per a nosaltres precisament el pretext del millor elogi, perquè si un llibre costa d'enganxar en un ganxo, tot seguit us adoneu de la seva més alta categoria i el respecte més, ja que no podeu fer altra cosa, i després d'haver-lo respectat, fins us podeu adonar de les seves qualitats i excel·lències com per exemple, la propietat que tenen molts d'ells d'ésser venuts per la quarta part del preu marcat si us l'han deixat, o d'ésser deixats si voleu perdre'ls de vista.

Però ja hem dit que la millor qualitat dels llibres és l'amistat que desparten i els articles que per l'abril inspiren. Nosaltres som amics dels llibres; som més amics dels llibres que Déu, com es diu vulgarment, i el que és amic dels llibres, és amic nostre, perquè els llibres que ens agraden més són els llibres dels nostres amics. Feia molt de temps que teníem ganes de dir tot això, però ens aguantàvem per decòrum i perquè no es pensessin que anàvem al darrera de les mil pessetes de la Cambra del Llibre. Però ha anat augmentant de tal manera aquest amor desinteressat nostre pel llibre, i la crisi econòmica, que ja no ens hem pogut aguantar més, i tant ens fa que es pensin que ho diem per l'interès mentre ens donin el premi. Nosaltres, pel llibre, som capaços de fer-ho tot, fins el ridícul.

Després d'uns mots dels nostres representants, i enmig d'un gran entusiasme es donà per acabat l'acte.

Atentament invitats per l'Associació de Música da Camera, hem pogut assistir als seus d'últims concerts, celebrats al Casal del Metge.

Tant el nou quartet de Budapest, com el quartet Galinri, sense ésser res de l'altre món, es poden escoltar amb gust, que, en aquests temps que correm, ja es dir prou.

—Vol dir que la gent està per músiques?

Solemne inauguració del catòlic festival de musicologia i del tercer congrés de música moderna. (G. A. T. P. A. C.)

Amb motiu d'aquests sensacionals esdeveniments artístics, el món musical de Barcelona, amb estreta col·laboració de l'altre món, organitzà les següents manifestacions d'art.

Primera manifestació: Dissabte, a les 6'30, al saló de sessions del Palau de la Generalitat, inauguració del Congrés amb assistència parlada dels delegats d'ambdós mons (musicals).

S'hi trobaven entre altres els delegats de Xina, senyor Xinxulin; d'Alemanya, senyor Otto Von Fritzes; de França, M. Le Mateu; d'Amèrica, Mr. Popeye, etc.

Veièrem també el delegat etiòpic, el qual s'escarrassava per fer comprendre al seu colega italià que les composicions italianes actualment en voga a Etiòpia no sonaven gaire bé.

Els discursos foren curts i interessants; no podem estar-nos de reproduir-los.

Enmig d'un gran entusiasme s'aixecà a parlar el delegat alemany.

Von Barcelona, foren les seves primeres paraules, Graff Zepelin ag Hidelburg Friedrichshafen linter von Amerika. Eschafen Frederich Hidelburg ag Graff Zepelin linter von Europen. Hidelburg ag Graff ze Fredesch pelin chafen linter atlàntic von oceanic. Zepelin ag Hidelburg... en aquest moment esclatà una formidable ovació que ens privà de sentir el Frederichshafen final.

Aquest número ha passat per la censura

Dr. CASASA

BLENORRAGIA AGUDA i CRONICA, GUARIMENT TOTAL - SIFILIS PELL-LLAGUES DE LES CAMES

Tallers, 29 entresol de 11 a 1 i de 5 a 8 PREUS ECONOMICS

Les tropes catalanes pacifiquen Madrid

Madrid, 19 (Urgent.) — Aquest matí, precedits de la Banda Municipal de Barcelona, dirigida pel mestre Lamote de Grignon, ha arribat l'exèrcit de Mossos d'Esquadra de la Generalitat de Catalunya per ocupar l'ex-capital d'Espanya.

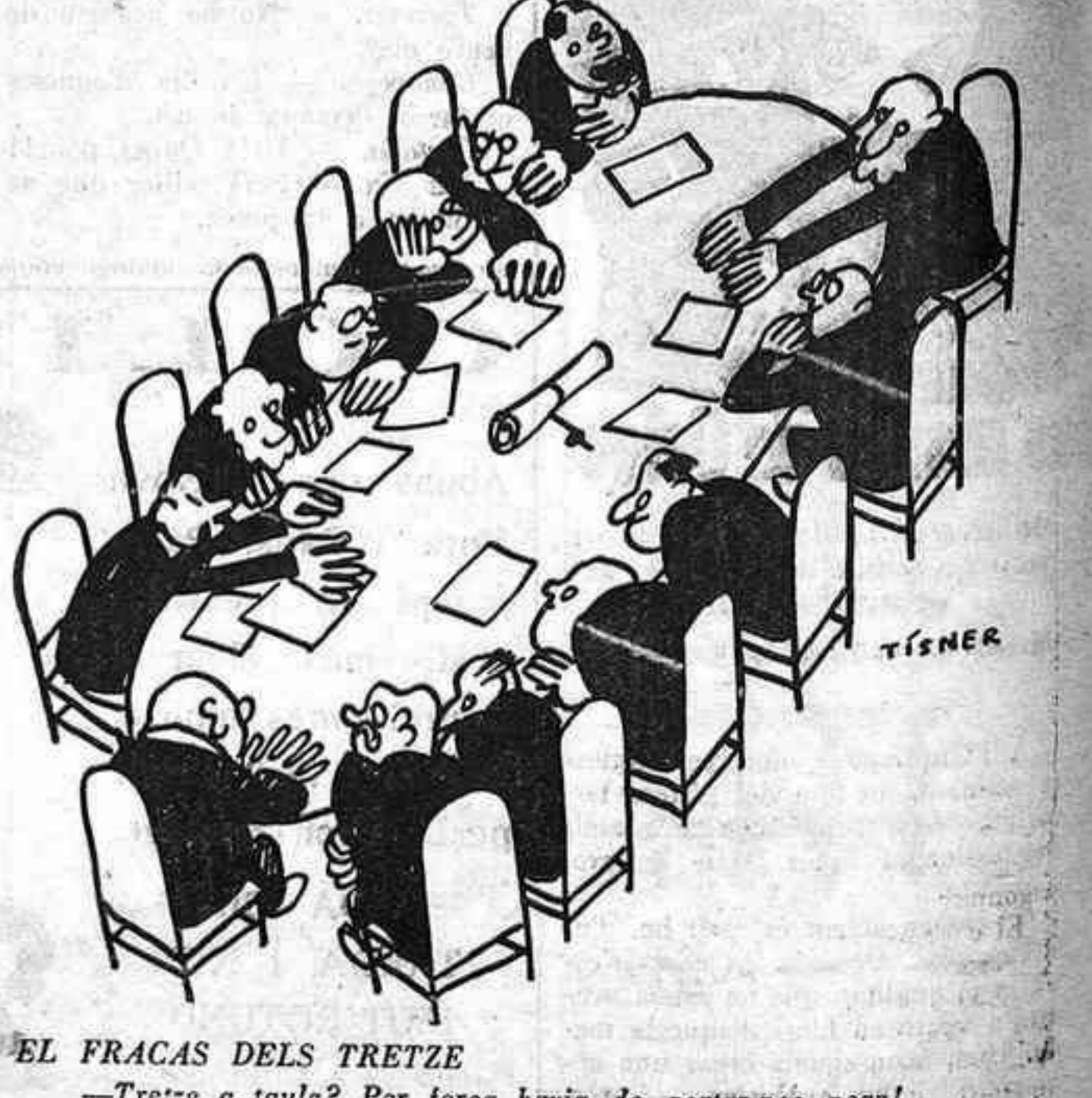
Les tropes catalanes han estat rebudes pel poble amb grans aplaudiments; han arribat cansades a causa del llarg del camí, però no gens polsoses, a causa de l'asfalt de la carretera. Han entrat a les Ventas del Espiritu Santo al so del "Baile de Luis Alonso", que la Banda Municipal estrenava.

Tot seguit s'han canviat d'espardenyes i han seguit el camí, aclamats per la multitud. Davant la plaça de brans, la Banda ha tocat una selecció de "Carmen" i a la Plaça de Manuel Becerra o de l'Alegria, ha estrenat la pantomima de "Las Golondrinas". Ha seguit des-

prés pel carrer d'Alcalá. A la Plaça de la Independència ha tocat "Els Segadors" i ha estat inaugurada la plaça que li dona el nom d'Independència de Catalunya. Arribats a la Cibeles, el senyor Lamote de Grignon ha ordenat als Mossos d'Esquadra que s'esperessin i la Banda ha anat a donar un concert al senyor Nicolau d'Oliver, davant del Banc d'Espanya. El governador del Banc d'Espanya ha sortit al balcó i, perquè continuessin l'ocupació, els ha tirat uns quants bitllets de xavalla. Part de les tropes d'ocupació s'han quedat a custodiar el Banc, d'altres ocupen el Ministeri de la Guerra i un fort destacament s'ha fortificat, sense resistència, a Correus. La resta ha seguit cap a la Porta del Sol i ha ocupat el Ministeri de la Governació, sense poder trobar els senyors Calvo Sotelo i Primo de Rivera, que l'ocupaven abans i que

—Trobo que aquests italians gasten masses fums...

EL FRACAS DELS TRETZE
—Tretze a taula? Per força havia de portar-nos rega!